

om, at det var smitsom Kastning. Og saa er det, jeg siger, at dette Lovforslag lægger endnu større Ansvar paa Besætningsejeren, end den nuværende Lov gør, og derfor nærer jeg ingen Frygt for, at vi ved at vedtage den foreslaaede Ændring skal bidrage til at sprede denne Farsot ud over Landet. Jeg ser paa Ændringen alene ud fra det Synspunkt, at den giver Statskassen en Besparelse, som jeg synes er paakrævet, og jeg tror ikke, Ændringens Indførelse vil give nogen som helst yderligere Fare for Smittens Spredning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg vil gerne spørge den højt-ærede Landbrugsminister, hvordan Forholdet bliver, hvis en Ejer sender Blodprøve ind, det viser sig paa Serumlaboratoriet, at der er smitsom Kastning, han foretager sig intet, anmelder intet til Dyr lægen, der kommer intet som helst ud om det, og saa foretager han de Handlinger, jeg talte om før — hvorved han altsaa er i ond Tro, idet han ved, at der er smitsom Kastning. Naar der ingen Anmeldelsespligt er, er han saa strafbar efter Lovens § 18? Hvis der ikke kommer noget som helst ud om, at han har indsendt Blodprøver til Serumlaboratoriet — det kan han jo holde for sig selv — kan han, skønt han altsaa ved, der er smitsom Kastning, sælge og føre til Marked, og der er ingen som helst Kontrol med, at Smitten ikke udbredes videre. Er det virkelig hensigtsmæssigt? Er det virkelig forsvarlige Bestemmelser?

Hvad dernæst Erstatningen i saadanne Tilfælde angaar, skulde da Risikoen først og fremmest hvile paa Køberen og ikke paa Sælgeren? Skal vi dog ikke blive ved de gamle gode, fra Romerretten arvede Principper, at hvor der hos Sælgeren er ond Tro, eller hvor han som fornuftig og forsigtig Mand burde have Formodning om, at det er galt fat, dér paahviler Risikoen ham og ikke Køberen?

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det ærede Medlem Hr. Holstein spurgte mig om det Tilfælde, at en Landmand sender Blodprøve ind og faar at vide, at der er smitsom Kastning, og han saa alligevel, naar der ingen Anmeldelsespligt er, foretager alt dette, som er det ærede Medlem en Vederstyggelighed. Men hvad tænker det ærede Medlem sig? Tror han, at alle Dyr læger, med Landbrugs-

ministeriet som Centrum, fører et Slags Folkeregister for alle Malkekøer her i Landet med Optegnelse af, hvorvidt de har smitsom Kastning eller ikke? Jeg tror, vi har Registrering nok, og en Registrering af Besætninger med smitsom Kastning har vi dog heldigvis ikke faaet indført endnu; men jeg indrømmer, at det er Konsekvensen af den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Holstein her er inde paa. Nej, der sker ikke andet end dette, at hvis en Landmand ved, han har smitsom Kastning i sin Besætning, er han underkastet de Bestemmelser, som findes i Lovens § 12, eller den nu foreslaaede § 12, og ifalder muligvis de Bøder, som findes i en anden Paragraf.

Det ærede Medlem Hr. Holstein udtalte før, at naar man købte et Dyr fra en Besætning, der havde Mund- og Klovesyge, kunde man se det. Det er jeg nu ikke saa sikker paa, man kan se, undtagen paa et vist bestemt Stadium af Sygdommen, og det er et meget kort Stadium. (*Bording:* Og saa har man ikke Lov til at sælge). Nej, men man kan heller ikke se, at Dyret er sygt. Naar der var Tale om Tuberkulose, kunde man ogsaa se det, mente det ærede Medlem, hvis der var Hoste, eller det var Yvertuberkulose, men den smitsomme Kastning kunde man ikke se. Jeg vil dog hertil sige, at smitsom Kastning kan man ogsaa se, og maaske hyppigere, end Tilfældet er med Tuberkulose, nemlig ved det Udfod, som kommer. Ved Tuberkulose er det som Regel ikke muligt at se, at Dyret er sygt; selv Køer, som reagerer typisk paa Tuberkulinprøve, kan være de kønneste og nydeligste Køer, som man slet ikke kan se noget paa. Hvis derfor en Lovbestemmelse om Anmeldelsespligt er berettiget med Hensyn til smitsom Kastning, vil den ogsaa være berettiget overfor Tuberkulose, men jeg tror ikke, at nogen tør bringe Anmeldelsespligt i Forslag overfor Tuberkulose, og det er, fordi denne Sygdom i Øjeblikket er udbredt paa en saadan Maade, at enhver med praktisk sund Sans i Hovedet vil sige: det er ganske hen i Vejret at komme med en saadan Bestemmelse under de nuværende Forhold.

Man maa bekæmpe enhver smitsom Sygdom under Hensyn til det Stadium og den Udbredelse, den i Øjeblikket har. Dette gælder ogsaa Mund- og Klovesygen. Naar Mund- og Klovesygen optræder første Gang med nogle faa angrebne Besætninger, saa slaar man disse ned og betaaler de mange Penge, det koster; senere